

ФОРМУВАННЯ ДИВІДЕНДНОЇ ПОЛІТИКИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

М.Л. Юзик

Національний університет харчових технологій

Формування дивідендної політики підприємства є одним із найбільш складних завдань фінансового менеджменту в сучасних умовах. Необхідність вирішення цього завдання обумовлена забезпеченням вимог фінансової стратегії щодо підвищення ринкової вартості підприємства, інвестиційної політики, політики формування власних фінансових ресурсів та деяких інших аспектів фінансової діяльності підприємства. Дивідендна політика відіграє важливу роль у визначенні вартості підприємства, реалізації його фінансової стратегії. Сукупність особливостей виплати та оподаткування дивідендів в Україні виступають вагомим чинником впливу на процес залучення іноземних інвестицій. У процесі залучення національних чи іноземних інвестицій, важливим для інвестора є вид дивідендної політики, що реалізується на об'єкті інвестування та процес оподаткування дивідендних виплат, що в свою чергу потребує дослідження у зв'язку із змінами податкового законодавства.

Дивідендна політика є інструментом впорядкування корпоративних відносин, структури та складу власного капіталу. Окремі інвестори надають перевагу реінвестуванню прибутку в підприємство з метою майбутнього збільшення рівня капіталізації та курсу акцій, а окремі з них, переважно дрібні надають перевагу максимальним дивідендним виплатам. Дивідендна політика підприємства – це сукупність стратегічних і поточних рішень щодо розподілу результатів діяльності акціонерного підприємства. В цілому дивідендну політику можна трактувати як сукупність заходів, щодо розподілу чистого прибутку на тезавровану та споживчу частини. Основними чинниками, що впливають на дивідендну політику підприємства є фінансова стратегія підприємства; умови діяльності; склад інвесторів та їх інтереси в отриманні доходу; податкові наслідки; вартість та структура капіталу підприємства; прибутковість акціонерного капіталу та наявність альтернатив вкладення акціонерного капіталу; законодавчі пріоритети та державна політика в галузі розподілу прибутку акціонерних товариств. Всі фактори впливу на дивідендну політику підприємства можна поділити на групи:

– чинники, що характеризують інвестиційні можливості (потреба в інвестиціях, стадія життєвого циклу підприємства, активізація інвестиційної діяльності);

- чинники, пов'язані наявністю альтернативних джерел формування фінансових ресурсів(структура капіталу; доступність зовнішніх джерел залучення капіталу та їх вартість, розмір накладних витрат, пов'язаних з емісією);
- чинники, що обумовлюють пріоритети власників (потреба у щорічних дивідендних виплатах, збільшення ринкового курсу акцій та ріст вартості підприємства у майбутньому, наявність привабливих напрямів інвестування власних коштів, що дозволять отримувати постійну віддачу на вкладений капітал);
- чинники, пов'язані з об'єктивними обмеженнями (рівень оподаткування дивідендів, обмеження статутного та правового характеру, рентабельність капіталу та фінансова стабільність).

Отже, ефективність дивідендної політики розглядається як чинник загальної ефективності господарської діяльності підприємства та є умовою реалізації цілей його розвитку у поточному періоді та стратегічній перспективі. Політика розподілу прибутку є ефективною, якщо сприяє ефективній діяльності підприємства. Розробка дивідендної політики має ґрунтуватися на індивідуальному підході до кожного підприємства, спираючись на його фінансово-економічні показники, можливості й потреби залучення інвестиційних ресурсів та загрози щодо втрати контролю над ним.

Література:

1. *Коваленко «Фінансовий менеджмент» 5.7. Дивідендна політика.*
2. *Козак Ю.Г. «Міжнародна макроекономіка» 13.6. Дивідендна політика корпорації.*

Науковий керівник: Арич М.І.